

שאר דברים, הכל מודים שגזרו **שלא להסיר ולא להחזיר** את הכיסוי, כדי שלא יבואו לעשות כן בכיסוי שיש בו שני צירים.

- **ולדעת בית שמאי** [על פי משנתנו], **כן דין דלתות תיבות חנויות**, אף על פי שצריכים למה שבתוכם לשמחת יום טוב, גזרו חכמים שלא להסיר ולא להחזיר דלתותיהם.

- **ולדעת בית שמאי** [על פי דברי רבי שמעון בן אלעזר] אמנם החזרת הדלתות שאין בה צורך יום טוב, גזרו עליה גם בדלתות חנויות, אבל **על הסרת הדלתות של החנויות לא גזרו**, כי יש בהסרתן צורך יום טוב, ליטול מהן תבלינים וכדומה, ולכן מותר להסיר את הדלתות מהחנויות ביום טוב.

- **ולדעת בית הלל**, אם היה הדין כן, שמותר להסיר ואסור להחזיר, לא היו רוצים להסיר, כדי שהחנויות לא ישארו פתוחות, והיו מתבטלים משמחת יום טוב, וכדי שלא ימנעו מלפתוח, **התירו גם את החזרת הדלתות** [=התירו סופן משום תחילתן].

ג. כשאין דלתות ציר כלל.

תיבה שכיסוי שלה מונח עליה בלבד, ואין בו ציר המחבר אותה לתיבה, **היתר גמור להסיר את הכיסוי מהתיבה, ולחזור ולכסותה בו**, שאין זה דומה כלל לבנין וסתירה, והדבר מותר **בין אם זו תיבת חנות, ובין אם היא תיבה של שאר דברים**.

דברים שהתירו סופם משום תחילתם

לדברי עולא, שלושת הדברים הבאים טעמם שווה, שהתירו לעשות בהם בסופם דבר שאין בו עצמו צורך יום טוב, כדי שעל ידו לא ימנעו מלעשות את ההתחלה, שיש בה צורך יום טוב.

א. נתינת עור לפני הדורסן.

ענין זה כבר נתבאר בדף י"א, שלדעת בית הלל, מותר לתת את עור הבהמה הנשחטת ביום טוב במקום דריסת בני אדם, כדי שלא יסריח העור. ואף שהדריסה עצמה אינה צורך יום טוב, [שכן יוכל להשליך את העור לאשפה, ולא יריח את ריחו הרע], בכל זאת התירו לעשות זאת ביום טוב, כי אם לא יתירו לעשות זאת, לא ירצה לאבד את העור, וימנע מעצם השחיטה, ומתבטל משמחת יום טוב.

אמנם, לולא שאמר עולא, שטעמם של בית הלל משום שהתירו סופו משום תחילתו,